

سخن نخست

دکتر سید محمود سادات^۱

مرد خردمند هنرپیشه را
تا به یکی تجربه آموختن
عمر دو بایست درین روزگار
با دگری تجربه بردن به کار

در یک سال گذشته، تعدادی از همکاران گرامی و زحمت کش سازمان بازنشسته شده‌اند و جمعی دیگر نیز سال‌های پایانی خدمت خود را می‌گذرانند. اینکه قدر زحمات آنان باید شناخته شود و سازمان موظف است بر این کار، حرف درستی است و باید انجام شود و گاهی از آن غفلت شده و همکاران با دلخوری سازمان را ترک کرده‌اند.

خاک کویت زحمت ما برنتابد بیش از این لطف‌ها کردی بتا، تخفیف زحمت می‌دهم

آنچه که در این نوشته، به‌عنوان دغدغه می‌خواهم به اشتراک بگذارم مستندسازی تجربه همکاران و تشویق آنان به تجربه‌نگاری است؛ تا هر آنچه در دوران خدمت خود آموخته‌اند را برای همکاران جوان خود به‌جا گذارند و همه از این خرمن تجربه، خوشه‌ای بگیریم و به کار بندیم.

تجربه می‌بایدت اول، نه کار
صاعقه در موسم خرمن، بلاست

این پیشنهاد از دو طریق قابل انجام است:

- ۱- گروه اطلاع‌رسانی منابع دیداری-شنیداری که متولی انجام کار تاریخ شفاهی است در برنامه سالانه خود، مصاحبه با این همکاران را بگنجانند. تجربیات همکاران را ثبت و ضبط کند

۱. استادیار تاریخ پژوهشکده امام
خمینی و انقلاب اسلامی؛
m.sadat@yahoo.com

و بعد از پیاده‌سازی در اختیار فصلنامه آرشیو ملی قرار دهد و در وبگاه داخلی سازمان نیز منتشر کند.

۲- خود همکاران عزیز قلم به‌دست بگیرند و این تجربیات را بنویسند و برای چاپ به دفتر فصلنامه بفرستند. سردبیر محترم نیز، جایی ثابت و درخور در فصلنامه برای این کار در نظر بگیرد تا هم از همکاران عزیز، نوشته‌ای و یا حتی خاطره‌ای به یادگار بماند و هم جوان‌ترها از این نوشته‌ها استفاده کنند تا دائماً در معرض آزمون و خطا نباشیم و بدانیم که پیشینیان نیز این راه را قبلاً پیموده‌اند و از دانش سازمانی آن‌ها استفاده کنیم و سازمان را به پیش ببریم. این کار برای سازمان اسناد و کتابخانه ملی که دائماً شاهد آموشد تیم‌های مدیریتی گوناگون است لازم به نظر می‌رسد.

شاه بود ناگزیر، در همه حال از وزیر تجربه باید ز پیر، هست چو دولت جوان

